

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21563/2022
05.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Брајушковић, адвокат из ..., против тужених Специјалне болнице за офталмологију „Милош Клиника“, Београд, чији је пуномоћник Владимир Дашић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Ивана Шумкарац Митровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог ББ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3383/22 од 13.07.2022. године, у седници већа одржаној 05.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3383/22 од 13.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене Специјалне болнице за офталмологију „Милош Клиника“, Београд за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом на основу одрицања Вишег суда у Београду П 6982/19 од 21.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена Специјална болница за офталмологију „Милош Клиника“, Београд, да му на име дуга исплати 22.942.541,48 динара са законском каматом од 26.09.2019. године до исплате услед одрицања од тужбеног захтева. Ставом другим изреке, одлучено је да тужилац и тужени сnose своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, отказано је рочиште заказано за 23.12.2020. године у 14,00 часова.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3383/22 од 13.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог ББ изјављена против првостепене пресуде у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог ББ изјављена против решења садржаних у ставовима другом и трећем изреке првостепене пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац и тужена Специјална болница за офталмологију „Милош Клиника“, Београд су поднели одговоре на ревизију.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. у вези члана 403. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 - други закон), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Указивање ревидента на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. и 12. ЗПП, није било предмет оцено овог суда, будући да се ради о повредама које се не могу сматрати ревизијским разлогом у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђењу нижестепених судова, тужилац је тужбом (основним захтевом) тражио да се обавезе тужена Специјална болница за офталмологију „Милош Клиника“ да му на име дуга исплати 22.942.541,48 динара са законском затезном каматом од 26.09.2019. године до исплате, док је за случај да овај тужбени захтев буде правноснажно одбијен предложио да се обавезе евентуално тужени ББ на исплату истог новчаног износа са припадајућом законском затезном каматом. Поднеском од 30.11.2020. године тужилац је уместо захтева постављеног у тужби тражио да се оба тужена солидарно обавезу на исплату тужиоцу истог новчаног износа. Међутим, тај поднесак је повучен у поднеску тужиоца од 21.12.2020. године, па суд о преиначењу тужбе није ни одлучивао. Тужилац се поднеском од 14.12.2020. године одрекао тужбеног захтева у односу на тужену Специјалну болницу за офталмологију „Милош клиника“ Београд.

Полазећи од утврђеног да се тужилац поднеском од 14.12.2020. године одрекао тужбеног захтева у односу на тужену Специјалну болницу за офталмологију „Милош клиника“, нижестепени судови су одбили тужбени захтев у односу на овог туженог применом члана 349. ЗПП.

По оцени ревизијског суда, имајући у виду садржину тужбеног захтева, а код утврђеног да се тужилац поднеском од 14.12.2020. године одрекао тужбеног захтева само у односу на тужену Специјалну болницу за офталмологију „Милош клиника“ правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев у односу на овог туженог налазећи да су у конкретном случају испуњени услови за доношење пресуде на основу одрицања сходно члану 349. ЗПП.

Према члану 206. Закона о парничном поступку, тужилац може тужбом да обухвати два или више тужених и на начин што ће да тражи да тужбени захтев буде усвојен према следећем туженом за случај да буде правноснажно одбијен према туженом који је у тужби претходно наведен (став 1.), а на начин прописан у ставу 1. овог члана тужилац може тужбом да обухвати два или више тужених само ако према сваком од њих истиче исти захтев или ако према некима од њих истиче различите

захтеве који су у међусобној вези, као и да је исти суд стварно и месно надлежан за сваки од захтева (став 2.)

Наведеном законском одредбом дефинисан је институт тзв. супсидијерног супарничарства заснованог тужбом, којом је одређен и редослед тужених у погледу могућности усвајања захтева, који искључиво зависи од воље тужиоца и представља евентуално спајање тужбених захтева у субјективном смислу. Парничне радње супарничара тичу се само оних које су предузели и противника, односно диспозитивне парничне радње односе се само на оне супарничаре према којима или од којих су предузете. Тужилац може повући тужбу према било ком туженом, свако од тужених може признати тужбени захтев или са тужиоцем закључити поравнање, при чему се мора поштовати редослед одлучивања одређен диспозицијом тужиоца.

Имајући у виду садржину тужбеног захтева формулисаног у тужби, те да се у конкретном случају ради о евентуалном спајању тужбених захтева у субјективном смислу сходно наведеној одредби члана 206. ЗПП, којим је тужилац одредио редослед тужених у погледу могућности усвајања захтева, да у поступку није извршено преиначење тужбе већ се тужилац одрекао тужбеног захтева само у односу на тужену Специјалну болницу за офталмологију „Милош клиника“ Београд, то је правилна одлука нижестепених судова о одбијању тужбеног захтева у односу на овог туженог доношењем пресуде на основу одрицања.

Чланом 349. ставом 1. ЗПП, прописано је да ако се тужилац до закључења главне расправе одрекне тужбеног захтева, суд ће без даљег расправљања да донесе пресуду којом одбија тужбени захтев (пресуда на основу одрицања), ставом 3. истог члана прописано је да суд неће да донесе пресуду на основу одрицања и кад су испуњени услови, ако нађе да је реч о захтеву којим странке не могу да располажу (члан 3. став 3). Према Закону о парничном поступку, одрицање од тужбеног захтева је један од начина располагања тужбеним захтевом (диспозитивна парнична радња), из чега следи да одрицање од тужбеног захтева има само природу парничне радње.

Супротно ревизијским наводима, у конкретном случају били су испуњени услови за доношење пресуде на основу одрицања само у односу на тужену Специјалну болницу за офталмологију „Милош клиника“ Београд, па нема ни битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 6. ЗПП која је ревизијски разлог по члану 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

Применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке пресуде.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужене Специјалне болнице за офталмологију „Милош клиника“ Београд за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**